

Haberler > Yazarlar > Ertuğrul ÖZKÖK > Bunu nereye bağladığımı okuyunca şaşıracaksınız

Ertuğrul Özkök

Bunu nereye bağladığımı okuyunca şaşıracaksınız

28 Mayıs 2017

ŞİMDİ anlatacağım olayın sonunu nereye bağlayacağımı görünce şaşıracaksınız...

1988 yılının mart ayının ortaları...

Ünlü bir Türk gazetecisi Washington'da Amerikan Dışişleri Bakanlığı binasında bir odaya girer.

Karşısında oturan Amerikalı diplomat ona Türkiye ile ilgili ilginç bir analiz yapmaktadır.

Konu aynen şöyledir:

“İran'dakine benzeyen radikal İslam hareketlerinin Türkiye'deki başarı şansı...”

Deha da sadece oydur...

Dana da açıkçası şudur:

“Geçmişte Milli Selamet Partisi’nin, bugün ise Refah’ın çatısı altında örgütlenmiş İslamcılarının siyasal geleceği...”

İşte o gün ünlü Türk gazetecinin hayatında ilk defa işittiği bir kelimeyi telaffuz eder:

“Takiyye...”

Gerçi bu kelimeyi **Özal** için söylemiştir ama, asıl göndermesi siyasal İslam’adır.

Ünlü gazeteci **“Takiyye nedir”** diye sorunca, eline kalemi alır ve kelimeyi yazar, devam eder:

“Takiyye sözcüğünün aslı Arapçadır. Farsçada da kullanılır, Osmanlıcada da... Gerçek anlamı dinsel içeriklidir. Zarar gelmesin diye gerçek inancın, görüşün karşısındakinden gizlenmesidir.”

O gün ABD Dışişleri Bakanlığı’ndaki odaya giren gazeteci **Hasan Cemal**’dir.

Yanında da rahmetli **Ufuk Güldemir** vardır.

Ona bunları anlatan kişi ise Yahudi asıllı Amerikalı **Harold Rhode**’dur...

Hasan Cemal’in 1989 yılında yayınlanan **“Özal Hikâyesi”** kitabı bu olayla başlar.

Türkiye **“takiyye”** kelimesi ile **Hasan Cemal**’in bu kitabı sayesinde tanıştı.

Hasan, Türkiye’de siyasal İslam’ın takiyeci karakterini yazdığı için yerden yere vuruldu.

Şimdi geliyorum bu olayı niye anlattığıma...

Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin 15 Temmuz darbesini incelemek üzere kurulan komisyon raporunu cuma günü yayınladı.

Rapor hangi cümleyle başlıyor biliyor musunuz?

Buyurun kelimesine dokunmadan aktarıyorum:

“FETÖ gibi gizlilik ve takiye esasına dayalı bir örgütün tarihçesinin tüm yönleriyle sağlıklı bir şekilde ortaya çıkarılabilmesi güçtür.”

Tek fark, o kelimenin, **“takiyye”** değil, **“takiye”** şeklinde yazılması....

Hasan Cemal o gün, Türkiye’de siyasal İslam’ın takiye yaptığını yazdığı için yerden yere vuruldu.

Bugün hiçbir gazetede yazamıyor.

Sadece bir nehrin kenarında oturuyor.

Ve bugün, 14 yıldır Türkiye’yi yöneten AKP’nin ağırlıkta olduğu darbe komisyonu, raporuna “**siyasallaşmış İslam’ın**” yaptığı takiyenin itirafı ile başlıyor.

Ne demiştim...

Bazen nehir kenarı, adalet denen ve tarihi yazan duygunun en iyi tribünüdür...

Orada oturur ve önünüzden geçen her şeyi görürsünüz...

Ve doğuları söyleyenlerin her zaman oturabileceği bir onuncu köyü vardır.

BAŞKAN OLSAM O RAPORU YAZMAZDIM

DARBE komisyonunun raporunu satır satır okuyacağım.

Ama peşinen biliyorum ki, şu duyguma cevap veremeyecektir.

15 Temmuz 2016 günü MİT’e gelerek darbe ihbarı yapan “**esrarengiz Binbaşı O.K. olayı**” aydınlanmadıkça, bu rapor eksik kalacaktır.

BİR OTELİN ODASINDA HAYATIMI DEĞİŞTİREN PLAK

BUNDAN tam 50 yıl önce İzmir’de şimdi **Swissotel** olan eski **Büyük Efes Oteli**’nin bir salonunda, kafamı allak bullak eden bir olay yaşamıştım.

Üniversitenin ikinci sınıftaydım ve yaz tatili için İzmir’e gelmiştim.

O gün Büyük Efes Oteli’nde ne işim vardı onu da bilmiyorum.

Beni ve birkaç arkadaşımı otelin küçük bir salonunda bir pikabın başına götüren kimdi hiç hatırlamıyorum.

Hatırladığım tek şey, o günlerde İzmir’de Çiğli Amerikan Üssü’nde çalışan askerlerden biri olduğuydu.

USO kulüpten aldığı bir long play’i bize dinletmişti.

Beatles'ın “**Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band**” adlı LP'siydi...

Yeni çıkmıştı ve onunla ilgili haberleri çat pat sökebildiğim **Melody Maker** dergisinde okumuştum.

Beatles hayranıydım, ama bu plağın onlarla yakından uzaktan ilgisi yoktu.

Sanki bütün geçmişlerini silmiş ve başka bir grup halinde yeniden doğmuşlardı.

Plağın kapağı alabildiğine farklıydı.

Şarkılar, sanki daha 5 yıl önce başlayan **Beatles** dönemini kapatmıştı.

Gözümün önünde büyük bir devrim vardı...

Plağı 3 kez baştan sona dinledik.

Hayat felsefemi ve düşünce yapımı kökünden etkileyen bir şeyler oluyordu.

Kafamdaki soru şuydu:

Beatles, ilk hit plağı “**Love Me Do**”yu 1963'te çıkarmıştı.

Grup dünyayı altüst ediyordu.

Yani başarılarının en zirvesinde, daha dördüncü yılında bambaşka bir kimlikle karşıma çıkıyordu.

Ne gereği vardı böyle başarının tam ortasında bu riskleri almaya...

Aldılar ve bu olağanüstü plak ortaya çıktı.

Kapağından içeriğine, müziklerinin sözlerinden, müzikal altyapılarına kadar tam anlamıyla bir müzik devrimidir **Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band...**

DÖRT GÜN SONRA BU MÜZİK DEVRİMİNİN 50'NCİ YILI

DÖRT gün sonra, yani 1 Haziran günü bu müzik devriminin 50'nci yıldönümü olacak. (Bazıları 26 Mayıs'ta çıktı diyor.)

İngiltere'de daha şimdiden 3 tane çok iyi kitap yayınlandı.

Wall Street Journal gazetesi geçen cuma günü sayısında bu plağı, “**Pop müziğini yeniden tarif eden albüm**” olarak niteledi.

Billboard “**Bütün zamanların en iyi albümü mü**” diye soruyor, ama cevabını tam vermiyor.

Benim gözümde en devrimci albüm olduğu kesin...

Kendi açımdan en önemli yanı bana, “**Hayatında en başarılı olduğun dönemde bile değişimi düşünmeli ve riskini almalısın**” duygusunu vermesidir.

Gazetecilik hayatımda tarzımı en az 6-7 defa değiştirmemin tek gerekçesi de bu albümdür...

Beatles bu albümü yaptıktan 2 yıl sonra dağıldı.

Son konserlerini, başarılarının en doruğunda, 1966 yılında verdiler.

Bütün hayatı 9 yıl süren bir gruptu...

Ama bırakmayı bildiler ve dünyayı değiştirdiler...

ALBÜMÜN EN SEVDİĞİM ŞARKILARI

- **Lucy In The Sky With Diamonds**

- Penny Lane

- **With A Little Help From My Friends**

- She's Leaving Home

HEP DİYORUM KADINLAR DAHA CESURDUR VE DÜNYAYI ONLAR DEĞİŞTİRECEK

1949 yılı... Ankara Kara Harp Okulu salonunda bir boks maçı yapılıyor...

Ringdekilerden biri, **Yüzbaşı Kenan**'dir...

Türk ordusunun bir subayı...

Karşısındaki kişi ise İstanbullu bir gençtir...

Maçtan önce bir grup Harbiyeli genç soyunma odasına gelip onu uyarmıştır...

“**İstersen vazgeç bu oyundan, komutanımız seni çiğ çiğ yer**” derler...

Genç adam “**Eh kismet**” der...

Ama biraz sonra karşılaşacağı manzarayı tahmin etmektedir.

Çünkü adı **Garbis**, soyadı **Zakaryan**'dir...

Yani bir Ermeni genci...

Biraz sonra maç başlar... Saha “**Komutan... Komutan**” diye inlemektedir.

İşte tam o sırada tribünün arka orta sıralarından bir kadın sesi yükselir:

“Bravo Garbis... Vur Garbis...”

Bir anda bütün gözler o tarafa döner...

Nöbetçi askerlerden biri **“Sus”** diyerek kadını uyarır...

Ancak hiç beklemediği bir cevap alır:

“Ben seni askerin değilim, tamam mı... Sen git askerlerine emir ver. Burada maç izliyorum, istediğimi desteklerim...”

Bu olayı, gençliğimde hepimiz için gurur vesilesi olan Türk milli takımı boksörü **Garbis Zakaryan**’ın hayatını anlatan kitapta okudum.

O gün haykıran kadın **Zakaryan**’ın İstanbullu bir hayranıdır.

Hep söylerim.

Kadınlar daha cesurdur ve dünyayı da, Türkiye’yi de onlar değiştirecek.

BİR KÜRT KADINI, BİR ERMENİ’NİN TÜRK BAYRAĞI TUTKUSUNU YAZARSA

KİTABIN yazarı **Emina Temel*** 28 yaşında Nusaybin doğumlu bir Kürt kadını...

Şehir planlamacısı ve bir süre spor muhabirliği de yapmış.

Onu bu kitabı yazmaya iten neden de şu olmuş.

Bir gazetede, eski uluslararası boks hakemi **Vedat Karakurum**’un cenazesine katılan eski milli boksör **Garbis Zakaryan**’ın bir sözünü okumuş.

Eski ring arkadaşı **Karakurum**’un tabutunun Türk bayrağına sarıldığını gören **Zakaryan** şunu söylemiş:

“Benim adım Garbis, acaba benim tabutumu da Türk bayrağına sararlar mı...”

Bunun üzerine **Garbis Zakaryan**’ın peşine düşmüş ve onun hayat hikâyesini yazmış.

Zakaryan 1930 doğumlu... Bugün 87 yaşında...

Benim gençliğimde hep onun başarı hikâyelerini okurduk.

Çok renkli, roman tadında bir kitap çıkmış ortaya.

Kitabın en acıklı bölümlerinden biri de 6-7 Eylül olayları sırasında evinin basılmasını anlattığı sayfalar...

Ama görüyorsunuz ki, bu hoyratlıklar bile onu ülkesine küstürmemiş...

Kitabın kapağını çok sevdim.

Çünkü kapakta ön plana **Garbo**’nun değil, onun büyük aşkı karısı **Ersilya**’nın fotoğrafını koymuş.

Bir de yazarın bölüm başlarına koyduğu alıntılarını çok sevdim.

Hepinize tavsiye ederim.

(*) Emina Temel: "Garo Neredesin", Eton, 2017

KİTAPTAN SEVDİĞİM ALINTILAR

- **Victor Hugo**: "Aşk, kendinden başka her şeyin şiddetli bir unutulmuşudur."
- **Goethe**: "İnsanları duyguları birleştirir, fikirleri ayrıştırır."
- **Bob Marley**: "Dünyanın en muhteşem ritmi, onun senin için çarpan kalbidir."
- **August Bebel**: "İnsanlar iki sınıfa ayrılırlar? Ya akılları vardır, inançtan yoksundurlar ya da inançları vardır, akıldan yoksundurlar."
- **J.R.R. Tolkien**: "Tek bir düş, bin gerçekten daha güçlüdür."

18 YAŞINDA BİR YOUTUBE STARI

SON günlerde **Ece Mumay** adlı 18 yaşında bir kızın "**Belki Bir Gün**" adlı şarkısına takıldım.

Kendi kendine yaptığı şarkılarını YouTube'a yüklemiş.

Bu şarkısını daha şimdiden 800 bine yakın insan görüntülemiş.

"**Vazgeç Gönül**" adlı şarkısını 6 milyon kişi izlemiş.

Dijital dünya kendi starlarını yaratıyor.

Türkiye'nin gerçek "**Indie**" yani bağımsız müziği buralarda doğuyor.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

Facebook

Twitter

RSS

Kişisel Verilerin Korunması

Hürriyet Kurumsal

Bize Ulaşın

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş

